

БЪЛГАРСКА ОПОЛЗОТВОРЯВАЩА И РЕЦИКЛИРАЩА АСОЦИАЦИЯ - БОРА

Вх. №ХОС-128-00-12/
19.01.2021г.

ДО
Председателя на
Комисията по околната среда и
водите
в 44-то Народно събрание
г-жа Ивелина Василева

Относно: Становище във връзка с внесеня проект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците в „Комисията по околната среда и водите“ в 44-то Народно събрание

УВАЖАЕМА Г-ЖО ВАСИЛЕВА,

Във връзка с внесеня в „Комисията по околната среда и водите“ в 44-то Народно събрание проект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците приложено Ви изпращаме становището на Сдружение „Българска оползотворяваща и рециклираща асоциация“.

Като се надявам, че ще вземете предвид направените предложения, оставам

С уважение:

Йоана Йончева-Филцова
Председател

Становище

на "Българска оползотворяваща и рециклираща асоциация" относно проект на ЗИД на ЗУО, внесен за обсъждане на 05.01.2021 г. в Комисията по околна среда и води към НС

№	Предложение	Мотиви
1.	<p>Поддържаме предложението на БОРА от първоначалния проект на ЗИД на ЗУО, а именно:</p> <p>Предлагаме да се създаде нова ал. 7 в чл. 13 със следния текст:</p> <p>"(7) Целите по ал. 6, т. 3 за всяка календарна година се изпълняват в срок до 28.02. на следващата, в съответствие с отчетените количества пуснати на пазара опаковани стоки от техните членове за периода 01.01.-31.12. на отчетната година."</p>	<p>МОТИВ на МОСВ</p> <p><i>"Не се приема. Посоченият аргумент е изцяло съобразен при формирането на сроковете за представяне на доклади по чл. 18, ал. 1 и 2 определени в наредбите по чл. 13, ал. 1"</i></p> <p><i>Считаме, че мотивът на МОСВ, с който е отхвърлено предложението е формален и не отчита конкретните факти и условия, залегнали в мотивите на асоциацията.</i></p> <p>В тази връзка по-долу представяме подробно разяснени и пояснени с допълнителна информация, наши мотиви поддържащи предложението ни:</p> <p>Предложеният текст касае срока за изпълнение на целите по разделно събиране, рециклиране и оползотворяване, които лицата по чл. 14 от ЗУО следва да изпълняват. Към настоящия момент тези цели трябва да бъдат постигнати в рамките на календарната година /01.01.-31.12./. В общия случай лицата по чл. 14 изпълняват тези цели чрез организации по оползотворяване. За целта е необходимо задължените лица да подадат справка за пуснатите на пазара опаковки до 31.12. вкл. и в същия срок да ги рециклират чрез организацията по оползотворяване, в които членуват. На практика това не може да се случи, доколкото задължените лица отчетат през януари на следващата година реално пуснатите на пазара опаковки през м. декември. Дължимата такса за опаковките, пуснати на пазара през м. декември, се заплаща през февруари, тъй като фактурата се издава на база на изпратения през м. януари отчет, като срокът за фактуриране на услуги, осъществени през м. януари, е до 14 февруари съгласно ЗСч. Както е видно от описания процес, за да бъдат оползотворени до 31 декември на съответната календарна година всички опаковки, пуснати на пазара през</p>

годината, организациите са принудени да прогнозираят количествата, които нейните членове ще пуснат на пазара през м. декември. За огромна част от големите фирми – търговци на потребителски стоки, храни, напитки и др. месец декември е изключително трудно прогнозируем и динамичен, като в нормални условия това е „силен“ месец. Затова организациите се презастраховат в прогнозите си, за да могат да осигурят на членовете си изпълнение на целите за рециклиране. В резултат на това организациите рециклират значително по-високи от законово изискуемите количества отпадъци, което води до напълно неоправдани разходи за организациите и за техните членове. При дружествата с големи обороти тези разходи могат да достигнат стотици хиляди левове при евентуално стклонение в прогнозираните количества (типичен пример са големите фирми, вносители и производители на алкохолни и други напитки, пускани на пазара огромни количества стъклени опаковки). Изминалата 2020 г. показва ясно, че при извънредни обстоятелства тези разлики между прогнозни и реални количества могат да се различават в пъти. Пазарът се регулира от множество фактори и не всички те могат да бъдат адекватно предвидени.

Затова предлагаме да се обмисли възможност за изпълнение на количествените цели до края на м. февруари на следващата година.

□ Подобна възможност ще подобри значително планирането и ще позволи изпълнение на целите на база на реално пуснати на пазара опаковки през годината и съответно – реално отчетени такива. Този подход ще допринесе за ограничаване на неоправданите разходи за организациите, като тези средства ще бъдат инвестирани адекватно в развитие на системите за разделно събиране и съответно – ще повишат тяхната ефективност, което е и основната цел, съгласно ЗУО. Неоправданото завишаване на разходите рефлектира и върху лицата, пускани на пазара опаковани стоки, доколкото организациите търсят финансови резерви за компенсиране на загубите. Това ще стане още по-трудно в настоящия момент, когато изискванията към организациите по оползотворяване се завишават значително.

□ Смятаме, че всичко това ще бъде избегнато, ако предложението ни бъде прието и се приеме отпадъците да се рециклират до края на м. февруари. Подобно решение по никакъв начин няма да повлияе на останалите заложенни в ЗУО и НООО административни срокове, като организациите ще продължат да бъдат задължени да представят одитните си доклади в МОСВ до 31 март на съответната година. Опитът показва, че един месец е напълно достатъчен срок за

	<p>извършване на одита, като всяка организация е отговорна да създаде вътрешен ред, който да осигурява неговото своевременно изготвяне, вкл. при нужда – съставяне на предварителен одит и т.н. Този процес и към момента се осъществява по този начин, доколкото финансовите и други документни и процедури по приключване на календарната година продължават най-рано до средата на февруари и те се включват в обхвата на одита.</p> <p>□ Не на последно място е важно да се отбележи, че по отношение на останалите МРО с възприет различен подход, при който целите се формират на базата на реално пуснатите на пазара опаковки през определен период от време.</p>	
<p>2. Поддържаме предложението на БОРА от първоначалният проект на ЗИД на ЗУО, а именно:</p> <p>Предложение за изменение на чл. 99, ал. 1, т. 4 от Закона за управление на отпадъците</p> <p>Настоящата редакция на чл. 99, ал. 1, т. 4 ЗУО гласи:</p> <p>„Чл. 99. (1) Всеки превоз на отпадъци за Република България се извършва, когато:</p> <p>... операторът на съоръжението за оползотворяване на отпадъците извършва третиране на остатъците от оползотворените отпадъци или осигурява третирането им по екологосъобразен начин.</p> <p>... ... Предлагаме нормата на чл. 99, ал. 1, т. 4 ЗУО да се измени, както</p>	<p>МОТИВ на МОСВ</p> <p><i>„Не се гледна. Направеното предложение не допринася с нищо по същността на текста.“</i></p> <p><i>Считаме, че коментарът, с който е отхвърлено предложението ето същество бланкетен и не показва разбирание на проблема, прилагаме допълнителни мотиви с допълнителни пояснения:</i></p> <p>Мотиви:</p> <p>Предлаганото изменение произтича от неправилното тълкуване от контролните органи на термина „третиране“ в тази клауза. В практиката неправилно е възприето, че третирането на остатъците от оползотворените отпадъци в рамките на горната хипотеза не бива да е по-различно от третиране чрез оползотворяване, изключвайки напълно опцията за обезвреждане, като се приема, че в противен случай остатъците подлежат на обратно връщане към изпращача на отпадъка. За да бъде избегнато това тълкуване на правната норма, се налага изчерпателно описване на възможните методи за третиране.</p> <p>Остатъците от оползотворените отпадъци представляват производствен отпадък от дейността по оползотворяване /след предварително третиране, полученият материал, който не може да се вложи отново в производствения процес, не отговаря на изискванията и стандартите за суровина, представлява отпадък/. Този остатък не представлява отпадък от внос, а е резултат от собствената дейност на инсталацията за оползотворяване. При производствените отпадъци извършва причинители са предприятията или лицата от дейността, на които се образуват отпадъците. Лицата, при чиято дейност се образуват или третира отпадъци, са длъжни да прилагат йерархия на управление на отпадъците, в която обезвреждането чрез депониране е последна възможност. Депонирането може да се извършва единствено, когато отпадъците не могат да бъдат оползотворени или обезвредени по друг начин. В случай, че депонирането е неизбежно отпадъците се подлагат на предварително третиране с цел намаляване на тяхното</p>	

Следва:

Чл. 99. (1) Всеки превоз на отпадъци за Република България се извършва, когато:

- ...
4. операторът на съоръжението за оползотворяване на отпадъците извършва третиране на остатъците от оползотворените отпадъци или осигурява третирането им чрез оползотворяване или обезвреждане включително и на територията на Република по екологосъобразен начин.

количество и опасните им свойства. Притежателите на отпадъци носят отговорността за уредждането на качествата на околната среда и здравето и безопасността на хората, изложени на въздействието на отпадъците.

В Закона за управление на отпадъците съществува рестрикция за внос в страната на отпадъци с цел обезвреждане на отпадъците им на нейна територия. Липса обаче клауза, която да забранява или ограничава обезвреждане на производствени отпадък. Производственият отпадък не се причислява към отпадъка, уреден в чл. 98, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците, а именно: към отпадъците от внос, предназначени за обезвреждане. Законодателят е преценил ясно и изрично значение на конкретните дейности по третиране на вносните отпадъци, които се забраняват. Не се дава индикация за по-широк обем на правната норма, поради което тя следва да се тълкува стриктно и буквално, а не разширително. При стриктното тълкуване на нормата следва, че отпадъкът, представяващ остатък от дейност по оползотворяване било то и на вносен отпадък, не следва да влиза в обхвата ѝ.

